

Arstikunst ja võitlus selle püsijäämise eest

Ülla Linnamägi – Eesti Arst

Meil on erinevaid ande. Mõned neist on arsti töös eriti vajalikud. Oskus kuulates ka kuulda ja kuuldust aru saada. Oskus vaadata ja vaadatut ka näha. Oskus väljenduda nii, et sellest aru saadaks.

Üheks andeks on võimekus püsijäämise eest võidelda. Just see oskus on arstidel praegu eriti oluliseks osutunud. Rasked ajad ühendavad. Ajakirja järgnevatel lehekülgedel on erialaseltside ja arstide liidu pöördumised vabariigi juhtorganite poole. Arstid tahavad teenida oma rahvast. Et seda võimalust saada, et ressursse jätkuks, peab arstikond aga pidevalt väitlema nendega, kes laiemas mõttes rahva teenindajateks on kutsutud (ladina sõna *ministrō* üks tähendusi on „teenindama“).

Kes ja kuidas oma arstitööd teeb, on individuaalne. Kõige tavalisem viis on analüüsida infot ja sõnastada otsus. Arsti aitab lahenduseni jõudmisel aga ka intuitsioon, sisetunne. Arsti eriala nõuaks eeskätt nagu ratsionaalsust ja treeningut, kuidas treenida aga intuitsiooni ja teisi arstikunstiks vajalikke oskusi? Kas siin saaksid aidata näiteks kaunid kunstid? Muusikast on ajakirja selle aastakäigu lõpulehekülgedel ka kirjutatud. Mitmel mulle teada arstil on head kunsti-teadmised, neil on kunstikogu või meeldib neile end väljendada maalides-joonistades. Näite leiate selle ajakirjanumbri lõpust. Kas kaunite kunstidega tegelemine saab anda vaatamisele ja kuulamisele teise mõõtme, teravdada taju?

Elamine eelmise sajandi keskelt kuni kaheksakümnendateni valitsenud ühiskonnakorra ajal andis oskuse nn ridade vahele kirjutada ja aru saada sellest, mida otse välja öelda ei saanud, mida pidi sõnadeta mõistma. Soovin, et see oskus arstikonnal ei kaoks.

Aasta lõpus saab vaadata tagasi möödunule ja mõelda, mis sellest aastast meelde jäänud. Tartu Ülikooli struktuurireformi järel

muutus arstiteaduskonna nimi. 2016. aasta algusest sai enamik kliinilisi erialasid uue ühisnimetuse: kliinilise meditsiini instituut. Väiksemate haiglate võrgustumine suurhaiglatega jätkub. Meditsiinitöötajate ühiskondlik aktiivsus on suurenenud, näitena võib tuua tööaega puudutavatele õiguslikele muudatustele protestina järgnenud röömsameelse nn padjapäeva. Märkimist väärib erialaseltside aktiveerumine, et võidelda Eesti meditsiini püsijäämise eest.

Mis on ees ootamas? Algaval aastal saab meie ajakiri 95aastaseks, esimene Eesti Arsti number ilmus jaanuaris 1922. Esimeses juhtkirjas „Eesti Arsti“ ilmumise puhul on lause: „On möödapääsematuks tarviduseks saanud Eesti arstikonnale ellu kutsu oma eriteadusliku häälekandja, milles igapähele meie ametivendadest oleks antud võimalus jagada teistega oma kogemusi ja teoseid nii praktilistel kui teoreetilistel aladel, selgitades ja täiendades neid vastastikkuse, kollegiaalse arvustuse abil.“ Praegune toimetuse kutsus üles jätkuvalt meile antud võimalust kasutama.

Aasta lõpul täname kõiki, kes meile on kirjutanud – ajakirja aastakäik on ligi 100 lehekülge mahukam kui 2 aastat tagasi. Oleme tänulikud kõigile autoritele, kes on leidnud aja, et panustada kirjutades eesti rahvuskultuuri. Täname kõiki ajakirjale truuks jäänud lugejaid. Täname ka kõiki, kes ajakirja materiaalsele heaolule on kaasa aidanud, eeskätt Eesti Arstide Liitu. Rõõmu teeb, et lisaks TÜ Kliinikumile on sellest aastast artiklipreemiaid välja andma hakanud ka Põhja-Eesti Regionaalhaigla ja Ida-Tallinna Kesonhaigla.

Mida soovib toimetuse kõigile lugejatele ja kirjutajatele algavaks aastaks – rõõmu, rahu, lahkust, headust, enesevalitsust ... Loetelu võib pikalt jätkata. Aga eelkõige soovin kõigile armastust, armastust ligimese vastu.

Ülla Linnamägi